

1) רמב"ם הלכות מגילה וחנוכה פרק ג

הלכה יב - מצות נר חנוכה מצוה חביבה היא עד מאד וצריך אדם להזהר בה כדי להודיע הנס ולהוסיף בשבח האל והודיה לו על הנסים שעשה לו, אפילו אין לו מה יכול אלא מן הצדקה שואל או מוכך כסותו ולוקח שמן ונורת ומדליק הלכה יג - הרי שאין לו אלא פרוטה אחת ולפנוי קידוש הימים והדלקת נר חנוכה מקדים לknوت שמן להדלק נר חנוכה על היין לקידוש היום הוואיל ושניהם מדברי סופרים מוטב להקדים נר חנוכה שיש בו זכרון הנס הלכה יד - היה לפניו נר בינו וקידש הימים נר בינו קודם משום שלום ביתו שהרי השם נמחק לעשות שלום בין איש לאשתו, גдол השлом שכ התורה ניתנה לעשות שלום בעולם שנאמר **+משלי ג'+** דרכיה דרכי נעם וככל נתיבותיה שלום. ברוך רחמנא דס"ע. נגמר ספר שלishi ומפני פרקים של ספר זה שבעה ותשעים: הלכות שבת שלשים פרקים, הלכות עירובין שמונה פרקים, הלכות שביתת עשור שלשה פרקים, הלכות שבתת ים טוב שמונה פרקים, הלכות חמץ ומצה שמונה פרקים, הלכות שופר וסוכה ולולב שמונה פרקים, הלכות שקלים ארבעה פרקים, הלכות קדוש החדש תשעה עשר פרקים. הלכות תעניות חמשה פרקים, הלכות מגילה וחנוכה ארבעה פרקים, ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

2) רמב"ם הלכות מגילה וחנוכה פרק ג

הלכה א - בבית שני כשלכו יון גזרו גזרות על ישראל ובטלו דעתם ולא הניחו אותם לעסוק בתורה ובמצוות, ופשטו ידם במונם ובבונותיהם וכנסו להיכל ופרצו בו פרצות וטמאו הטהרות, ואמר להם לישראל מאיד מניהם ולחצום לחץ גдол עד שריהם עליהם אלהי אבותיהם והושיעם מדם והצללים וגברו בני חשמונאי הכהנים הגדולים והרגום והושיעו ישראל מידם והעמידו מלך מן הכהנים וחזרה מלכות לישראל יתר על מאתים שנה עד החורבן השני

הלכה ב - וכשגברו ישראל על אויביהם ואבדום בחמשה ועשרים בחודש כסלו היה וכנסו להיכל ולא מצאו שם טהור במקדש אלא פרח אחד ולא היה בו להדלק אלא יומ אחיד בלבד והדלקת נר מנות נרות המערכת שמונה ימים עד שכetasו זיתים והוציאו מן טהור

הלכה ג - ומפני זה התקינו חכמים שבאותו הדור שייהו שמות הימים האלו שתחלתן מליל חמשה ועשרים בסכלה ימי שמחה והלל ומדליקן בהן הנרות בערב על פתח הבתים בכל לילה ולילה שמונת הלילות להראות ולגלות הנס, ימים אלו הן הנקראין חנוכה והן אסורין בהספד ותענית כימי הפורים, והדלקת הנרות בהן מצוה מדברי סופרים כקריאת המגילה

הלכה ד - כל שחייב בקריאת המגילה חייב בהדלקת נר חנוכה והמדליק אותה ביום הראשון מברך שלוש ברכות ואלו הן בא"ז אמר"ה אקב"ז להדלק נר של חנוכה בא"ז אל"מ"ה שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן זהה, בא"ז אל"מ"ה שהחנינה קיימ' והגי' לזמן זהה, וכל הרואה אותה ולא בירך מברך שתים, שעשה נסים לאבותינו בשהחיינו, ובשאר הלילות המדליך מברך שתים והרואה מברך את שאן מברכין שהחנינו אל ליל הראשון

הלכה ה - בכל יום ויום ממשונות הימים האלו גומרן את ההלל וمبرך לפניו בא"ז אל"מ"ה אקב"ז לגמר ג את ההלל בין ייחד בין צבור, אך שקריאת ההלל מצוה מדברי סופרים מברך עליה אקב"ב וצום דרך שembrך על המגילה ועל העירוב, שכן ודאי של דבריהם מברכין עליו אבל דבר שהוא מדבריהם ועיקר עשייתן לו מפני הספק כגון מעשר דמאי אין מברכין עליו, ולמה מברכין על יום טוב שני והם לא תקנוهو אלא מפני הספק כדי שלא יזללו בו.+/השגת הראב"ד/ ולמה מברכין על י"ט שני מהם לא תקנוهو אלא מפני הספק כדי שלא יזללו בו. א"ז זה הטעם לאבי' (שבת כג) אבל רבא חלק עליינו ואמר שאן הטעם לדמאי אלא מפני שרוב ע"ה מעשרין הם אבל ספק אחר אףלו בדרבן מברכין

3) רמב"ם הלכות מלכים פרק א

הלכה ח - נביא שהעמיד מלך מאר שבט ישראל, והיה אותו המלך הולך בדרך התורה והמצוות ונלחם מלחותם ה', הרי זה מלך וכל מצות המלכות נהוגות בו, אך שUIKit המלכות לדוד והיה מבני מלך, שהרי אחיה השילוי העמיד ירבעם ואמר לו והוא אם שמעו תשמעו את כל אשר אצוך ובינוי לך בית נאמן כאשר בניתו לדוד וג', ואמר לו אחיה ולבנו אתן שבט אחד למשון

הלכה ט - מלכי בית דוד הם העומדים לעולם שנאמר כסאך יהיה נכנע עד עולם, אבל אם יעמוד מלך מאר ישראל תפסק המלכות מבתו, שהרי נאמר לרבעם אך לא כל הימים.+/השגת הראב"ד/ אבל אם יעמוד מלך מאר ישראל תפסק המלכות וכו'. א"ז זה סותר מה שאמר למלחה ולא המלכות בלבד וכו', א"ז כן הוא איליה ירבעם מלך כשר ובוני כשרים לא הייתה מלכות פוקת מזרעו אבל היהה לשניה לממלכות בית דוד כגן, קיסר ופלג קיסר